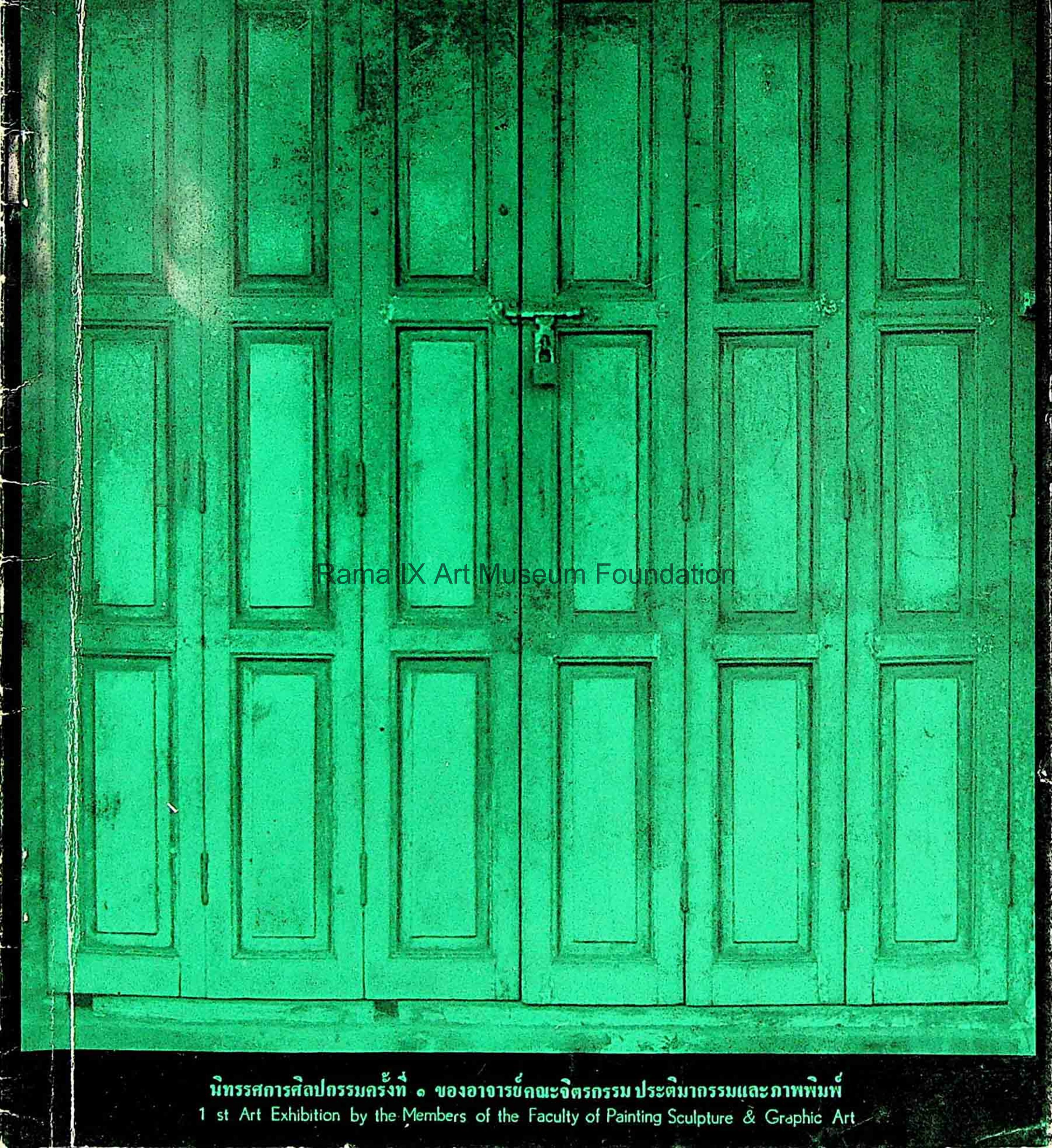

Rama IX Art Museum Foundation

นิทรรศการศิลปกรรมครั้งที่ ๑ ของอาจารย์คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์
1 st Art Exhibition by the Members of the Faculty of Painting Sculpture & Graphic Art

นิทรรศการศิลปกรรมครั้งที่ ๑
จารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
ณ คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วันที่ ๒-๑๕ มิถุนายน ๒๕๒๐

1

1 st Art Exhibition.
by the Members of the Faculty
of Painting Sculpture & Graphic Art
at Silpakorn University
on Thursday, June 2-15, 1977.

Rama IX Art Museum Foundation

มูลนิธิ
หอศิลปะแห่งรัชกาลที่๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

โครงการเฉลิมพระเกียรติ
ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

ปัจจัยในความก้าวหน้า ของศิลปะในประเทศไทย

Rama IX Art Museum Foundation

จุดมุ่งหมายในการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมของ
อาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

๑. เพื่อเป็นการส่งเสริมและสร้างบรรยากาศในการสร้างสรรงาน
ศิลป์
๒. เพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการศึกษาศิลปแก่นักศึกษา
๓. เพื่อเป็นการเผยแพร่ และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในคุณค่า
ของศิลปกรรมต่อประชาชน

ในวงการศิลปะของเมืองไทยเรานั้น มีอุปสรรคอยู่มากมายซึ่งเป็นสาเหตุ
สำคัญ ที่ทำให้ความเจริญก้าวหน้าไม่ดำเนินไปได้ ตามที่ควรจะเป็น ทั้งๆที่ศิลป
สมัยใหม่ได้เกิดขึ้นในประเทศของเรามานานหลายสิบปีแล้วก็ตาม ศิลปินนักวิจารณ์
ตลอดจนผู้ให้ความสนใจต่อศิลปกรรมได้พยายามค้นหาถึงสาเหตุที่เป็นอุปสรรคต่อ
ความก้าวหน้า ในที่สุดก็ดูเหมือนจะพบว่า องค์ประกอบของความเจริญก้าวหน้า
หรือความเสื่อมทางศิลปนั้น มีอยู่สามส่วนคือ ศิลปินผู้สร้างงาน ประชาชนผู้ช
ชม และผู้ที่สื่อกลางระหว่างศิลปินกับประชาชน ซึ่งได้แก่รัฐบาล หรือองค์
การของชาติที่เกี่ยวข้องกับศิลป

มีศิลปินมากมายที่เริ่มดำรงชีวิตแบบศิลปินแท้ มีอุดมคติที่แข็งแกร่งในการ
ทำงาน แต่เขาก็ยังไม่อาจก้าวไปไกลเท่าที่ควร ศิลปินบางคนก็ต้องล้มเลิกความคิด
ที่จะเป็นศิลปินตามอุดมคติ และบางคนต้องหันเข้าทำงานศิลปแบบตลาดเพื่อการ
มีชีวิตรอด

ความไม่ก้าวหน้าในวงการศิลปะของบ้านเมืองเรานั้น เริ่มต้นจากองค์ประ
กอบดังกล่าวที่ไม่สอดคล้องกัน ศิลปินนั้นเป็นผู้สร้างผลงานโดยมีประชาชนเป็นผู้
รับรู้คุณค่าและเป็นผู้สนับสนุน การสนับสนุนจากประชาชนนี้เป็นแรงที่กระตุ้น
กลับให้ศิลปินได้มีกำลังใจ สร้างสรรค์งานศิลปที่มีคุณค่าต่อไปแต่ความจริงของศิลปิน
ก็ยังไม่อาจสมบูรณ์ได้ในสังคมของเรา

องค์ประกอบแรกที่สุด คือศิลปินผู้สร้างงานศิลป ศิลปินจะต้องเป็นผู้ที่มี
ทัศนคติในการสร้างสรรค์ผลงานที่ถูกต้อง มีความขยันหมั่นเพียรและความอดสาหะ
อดทนในการเดินทางไปสู่จุดหมายตามอุดมคติของตนที่ได้ตั้งไว้ อุทิศตนเอง
และมีความรักอย่างแท้จริงต่อการทำงาน ทั้งนี้เพื่อที่จะได้มีโอกาสเสนอความคิดของ
ตนเองออกสู่ประชาชนได้อย่างบริสุทธิ์ใจ

การรวมกลุ่มของศิลปินกันนับว่าเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวศิลปินเองและ
สังคม ศิลปินได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือทัศนคติที่เกี่ยวกับการสร้าง
งานศิลป และสภาพแวดล้อมของสังคมกับเพื่อนศิลปินด้วยกัน การรวมกลุ่มของ

ศิลปินเองก่อให้เกิดกิจกรรมทางศิลปต่าง ๆ ขึ้น ได้มีการเสนอความคิดร่วมกันมีความร่วมมือต่อกัน มีการวิพากษ์วิจารณ์ มีการแข่งขันกันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม กิจกรรมที่เกิดขึ้นนี้เป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าของวงการศิลป และต่อสังคม

สำหรับวงการศิลปของประเทศเรานั้น ยังเป็นวงการที่ไม่กว้างขวางนัก ถึงแม้ว่าจะมีการสืบเนื่องทางศิลปมานานแล้วและมีกลุ่มศิลปินอยู่มาก พอสมควรก็ตาม แต่กลุ่มศิลปินต่าง ๆ นั้น ยังขาดความมั่นคงทางอุดมคติของการเป็นศิลปินเท่าที่ควร ศิลปร่วมสมัยในประกาศของเรา จึงไม่อาจหลุดหนีไปพร้อมกับนานาอารยประเทศได้

ที่เป็นเช่นนั้น อาจมีมูลเหตุมาจากความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและทางการเมืองก็ได้ ตามสภาพโดยทั่วไปของประชาชนในประเทศแล้ว ประชาชนของเราอยู่ในฐานะที่ยากจน ยังขาดสิ่งจำเป็นของชีวิตขั้นมูลฐานคือการพร้อมใจกันช่วยกันที่ยังขาดความสุขสบายทางกาย ก็ไม่อาจให้ความสนใจในเรื่องของความงามได้ สำหรับผู้ที่ฐานะร่ำรวยก็กลับเป็นผู้ขาดรสนิยมไม่สนับสนุนงานศิลป ทั้งด้วยเหตุที่สังคมยอมรับความหรูหราฟุ่มเฟือยเป็นค่านิยม ไม่มีการปลูกฝัง การศึกษาทางด้านศิลปที่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ที่อยู่ในฐานะยากจนและร่ำรวยจึงเป็นผู้ที่ไม่สนใจในคุณค่าของความงาม และจะไม่มีความคิดที่จะซื้อหางานศิลปไว้ชื่นชม ผลลัพธ์ที่ปรากฏก็คือศิลปินไม่อาจอยู่ในอาชีพของตนได้ และงานศิลปกรรมก็ไม่อาจเจริญเติบโตได้เช่นกัน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสนใจ และการศึกษาศิลปของประชาชน อันเมื่อใดผู้ที่สามารถแก้ปัญหาก็ให้ประชาชนมีความสนใจและเป็นผู้ที่รู้คุณค่าในศิลปกรรมได้แล้ว วงการศิลปจึงจะมั่นคงขึ้น

ปัญหาที่ประชาชนขาดความสนใจต่อศิลปกรรมนี้ สาเหตุที่จะต้องยอมรับกันโดยทั่วไปก็คือ การขาดการสื่อสารระหว่างศิลปินกับประชาชน ในที่นี้หมายถึงขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี เราอาจปฏิเสธได้ว่า ในการแสดงงานศิลปแต่ละครั้งก็มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ข่าวสารทางศิลป แต่การประชาสัมพันธ์นั้นเป็นไปอย่างที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน หรือเป็นสิ่งที่เกินขอบเขตที่ประชาชนจะรับรู้ได้ ความรู้ที่เผยแพร่ออกสู่ประชาชนเป็นไปในรูปแบบของการมอง

จากทัศนคติของศิลปินเอง มิใช่เป็นการมองเห็นได้ในสายตาของประชาชนธรรมดา อาทิเช่น ศิลปินมักจะอธิบายถึงความคิดที่ยากและลึกซึ้งเกินไป หรือนำไปในทำนองปรัชญาและเนื้อหาของความคิดส่วนตัวในการสร้างงาน ซึ่งคำอธิบายเหล่านี้ประชาชนทั่วไปไม่อาจเข้าใจได้ จึงนับว่าการสื่อข้อความที่ต่างระดับกันนี้ เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างศิลปินกับประชาชน ซึ่งนับวันจะขยายกว้างออกไป

สิ่งสำคัญที่มีส่วนประสานช่องว่างเหล่านี้ให้สมบูรณ์ขึ้นก็คือ การให้การศึกษาศิลปขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ให้ได้มีทัศนคติในการรับรู้ศิลปหรือถึงวิธีที่จะเข้าถึงงานศิลปได้อย่างง่าย ๆ ปัจจุบันนี้อาจมีสิ่งที่เป็นสื่อกลางให้ประชาชนอยู่แล้วอย่างมากมาย เช่นในตำรับตำรา เอกสารทางด้านศิลป แต่ส่วนใหญ่เป็นความรู้ความเข้าใจ ในขั้นพื้นฐานของต่างประเทศที่มีมาตรฐาน ในการศึกษาศิลปดีแล้ว เมื่อเราได้ศึกษาให้เกิดความไม่เข้าใจ เพราะมาตรฐานของความรู้ที่มีระดับแตกต่างกัน เรายังไม่มีการให้ความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปศึกษาที่เป็นบันไดขั้นต้นจริง ๆ การให้ความเข้าใจ ในขั้นต้นนี้เองจะเป็นบันไดที่ก้าวไปสู่ความเข้าใจ ในตัวรับตำราที่จะค้นคว้าศึกษาได้ในขั้นสูงต่อไป

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ เป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้า ในวงการศิลปก็คือ การที่ไม่มีพิพิธภัณฑ์ศิลปสมัยใหม่ พิพิธภัณฑ์ศิลปสมัยใหม่เป็นอุปกรณ์สำคัญที่เสริมสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ได้อย่างดีที่สุด ซึ่งสืบทอดความเข้าใจขั้นพื้นฐานศิลปที่ได้วางไว้แล้ว การผลิตงานของศิลปินและการแสดงงานในสถานศิลปเอกชนต่าง ๆ ที่มีขึ้นเสมอนั้น ยังไม่เป็นตัวอย่างของผลงานที่ได้รับการยอมรับกันในคุณค่าอย่างแท้จริง ยังไม่มีการประกาศรับรองให้ประชาชนได้เข้าใจในมาตรฐานที่ถูกต้อง โดยการยอมรับผลงานเหล่านั้นเข้าไปไว้ในพิพิธภัณฑ์ศิลป

การเรียนรู้ด้าน ศิลปของประชาชนในขั้น พื้นฐานจึงก้าว มาพบกับปัญหาที่สำคัญอีกปัญหาหนึ่งคือการขาดตัวอย่างของผลงานศิลปที่ได้ยอมรับคุณค่ากันแล้ว

การศึกษาศิลปเพื่อรู้ถึงคุณค่า และการชื่นชมจะ เกิดขึ้นสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อตนเองได้พบเห็นและเกิดความประทับใจโดยตรงกับผลงานจริงที่อยู่เบื้องหน้า มิใช่การรู้คุณค่าจากการศึกษาในตำรับตำราใด ๆ ถ้าประเทศของเรามีพิพิธภัณฑ์ศิลป มีการสะสมผลงานที่ได้สืบทอดกันมาช้านาน มีผลงานในหลายรูปลักษณะ และให้มีการแสดงผลงานที่ดีจากทั่วโลกให้ประชาชนเข้าชม การที่ประชาชนได้มีโอกาสพบเห็นผลงานศิลปที่แท้จริงนี้ ย่อมถือว่าเป็นการศึกษาศิลปที่ได้ผลอย่างสมบูรณ์ที่สุด ประ

ชาชนได้มีโอกาสศึกษาดังเทคนิควิธีการสร้างงาน ได้มีการเปรียบเทียบในลักษณะของศิลปหลายประเภท ได้มองเห็นขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงในศิลปยุคต่างๆ ที่ผ่านมา สิ่งเหล่านี้จะเป็นการเรียนรู้ให้เข้าใจศิลปได้โดยง่าย และเกิดความซาบซึ้งในขั้นสูงสุดได้

การแก้ปัญหาในระดับที่กล่าวมานี้ จึงเป็นการแก้ปัญหาที่ต้องใช้เวลาและเป็นปัญหาของการพัฒนาในระยะยาว ศิลปินและประชาชนทั่วไปไม่อาจเป็นผู้รับผิดชอบในการแก้ปัญหานี้ได้ด้วยตนเอง เพราะเป็นการแก้ปัญหาในระดับของชาติ ซึ่งต้องเริ่มต้นจากผู้บริหารชั้นสูงที่รู้จักในคุณค่าของศิลปก่อนจึงจะสามารถชักนำให้สถาบันการศึกษา องค์กรต่างๆ และรัฐบาลหันมาสนใจสนับสนุนวงการศิลปได้

การมองเห็นคุณค่าของศิลปกรรมถ้าจะกระทำกันให้ ได้ผลในวงกว้างจนถึงระดับประชาชนธรรมดาแล้วจะต้องเริ่มต้นจากรัฐบาลก่อน ในขั้นแรก รัฐบาลจะต้องให้การสนับสนุนศิลปกรรมโดยการรับซื้อผลงานที่มีคุณค่าทาง ศิลป จาก ศิลปิน โดยตรง หรือจากการแสดงนิทรรศการทางศิลปต่าง ๆ มีการให้ทุนช่วยเหลือศิลปิน เพื่อให้ศิลปินได้สร้างผลงานต่อไป มีการสร้างพิพิธภัณฑ์ศิลปเพื่อเก็บรักษาผลงานศิลปทั้งสมัยเก่าและสมัยใหม่ มีการส่งเสริมการศึกษาศิลปในระดับประถมศึกษาให้ถูกต้อง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ล้วนเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาศิลปที่จะต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กัน

การสนับสนุนจากรัฐบาล โดยการจัดซื้อผลงานศิลปหรือการให้ทุนช่วยเหลือแก่ศิลปินนั้น เป็นวิธีการที่รัฐบาลน่าจะกระทำเป็นอย่างยิ่งเพราะการสนับสนุนด้วยวิธีนี้ นอกจากรัฐบาลจะได้ผลประโยชน์ในการได้เป็นเจ้าของผลงานศิลปแล้วยังเป็นการให้กำลังใจในการสร้างงานของศิลปิน ผลประโยชน์ที่เป็นเงินทองก็จะช่วยให้ศิลปินมีฐานะพอที่จะดำรงชีพอยู่ได้ในสังคม ไม่ต้องเสียสละชนิดที่ศิลปินต้องอยู่ในสภาพที่ลำบากจนเกินไป

การสนับสนุนจากรัฐบาลดังกล่าวแล้วนั้น ต้องเริ่มต้นจากการมีคณะกรรมการที่มีความรู้ความสามารถ ดำเนินการได้ถูกต้องตามหลักวิชาและมีความยุติธรรมในการคัดเลือก ความจำเป็นในขั้นนี้เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะรัฐบาลเองจะเป็นผู้ประกาศและยอมรับคุณค่าของศิลปินและงานศิลป ถ้าหากรัฐบาลดำเนินงานไม่ถูกต้อง ผลงานที่ได้รับคัดเลือกไม่มีคุณค่าเพียงพอที่จะเกิดความไม่พอใจในมาตรฐานที่คณะกรรมการได้ตัดสินลงไป และจะเป็นผลเสียหายนต่อไปได้ในอนาคต

การดำเนินงานที่ถูกต้องจะต้องเริ่มต้นจากคณะกรรมการที่รอบรู้ ในด้านศิลปอย่างแท้จริง สามารถมองเห็นคุณค่าของศิลปที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและสามารถมองไปถึงคุณค่าต่อไปในอนาคตด้วย คณะกรรมการกลุ่มนี้ อาจเป็นคณะกรรมการที่ควบคุมการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ศิลปสมัยใหม่อีกด้วย ดังนั้นคณะกรรมการกลุ่มนี้ จะต้องมีความซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ ใจกว้าง เข้าใจและยอมรับผลงานศิลปที่แปลกใหม่ และมีคุณค่า ส่วนผลงานที่มีรูปแบบประเพณีของไทยนั้น คณะกรรมการจะต้องมีความรู้ลึกซึ้ง สามารถมองเห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์แท้จริงที่อยู่ภายในนั้นได้ มิใช่พิจารณากันแต่ในรูปแบบที่เป็น ประเพณีไทยโดยไม่คำนึงถึงคุณค่าอันลึกซึ้งที่ซ่อนเร้นอยู่

การสนับสนุนจากรัฐบาลประการสำคัญต่อมาก็คือ การให้การศึกษาเกี่ยวกับศิลปศึกษาสำหรับประชาชน โดยการเริ่มต้นจากการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งนอกจากจะต้องวางนโยบายให้มีการเรียนการสอนศิลปโดยทั่วไปแล้ว จะต้องประกอบด้วยหลักสูตรการสอนที่มีแนวทางอันถูกต้องอีกด้วย

เด็กนั้นเปรียบเสมือนผ้าขาวที่บริสุทธิ์ การให้การศึกษาศิลปที่ไม่ถูกต้อง จึงนับเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อทัศนคติของเด็กที่มีกับศิลปในอนาคต แต่หากมีการให้การศึกษาที่ถูกต้องก็จะยังเป็นประโยชน์ อย่างมหาศาลต่อไป การให้ การ ศึกษา ศิลปที่ถูกต้องนั้นจะต้องเริ่มจากการสอนให้นักเรียนรู้จักคุณค่าในศิลป มีทัศนในการมองศิลปมากกว่าการฝึกฝนให้นักเรียนมีฝีมือในการ เขียนภาพเหมือน แต่อย่าง เดียว การศึกษาในภาคปฏิบัติจะต้องไม่ฝึกฝนให้เอนเอียงไปในทางใดทางหนึ่งเช่น ไม่สอนให้เด็กเขียนลอกเลียนจากแบบให้เหมือนจริงแต่อย่างเดียว และในอีกทางหนึ่งก็ไม่ควรสอนให้เด็กเริ่มต้นทำงานโดยเขียนภาพ แบบ นาม ธรรม แต่อย่าง เดียว การให้เด็กลอกเลียนแบบที่เหมือนจริง เป็นผลเสียที่กีดกันความคิดในการสร้างสรรค์ และความริเริ่มใหม่ ๆ ของเด็กเสียและการให้เด็กทำภาพแบบนามธรรมตั้งแต่ต้น อย่างเดียวก็จะทำให้เด็กเกิดความล้าใจ ไม่อาจตัดสินคุณค่า ผลงาน ของตนเอง ได้ถูกต้อง

การให้การศึกษาศิลปในระดับเริ่มต้นนี้ จึงจะต้องประกอบไปด้วยบุคคลากรที่มีความรอบรู้ความเข้าใจในทัศนศิลปที่ถูกต้องมากมาย การผลิตบัณฑิตทางศิลปของคณะจิตรกรรมฯ ไม่อาจแก้ปัญหาในเรื่องการขาดแคลนครูทางด้านศิลปนี้ได้ เพราะหน้าที่อันสำคัญของนักศึกษาศิลปก็คือ การศึกษาฝึกฝนเพื่อสร้างสรรค์

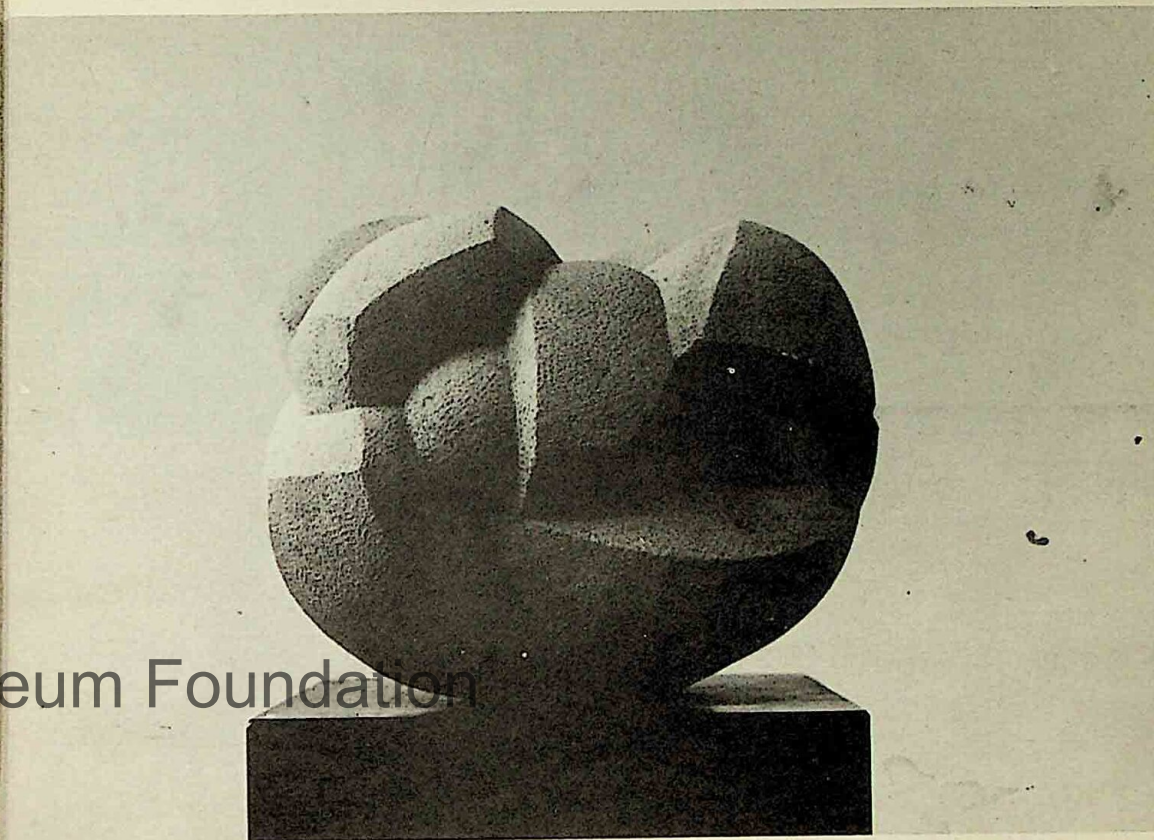
ศิลปิน มีผู้จบจากคณะจิตรกรรมฯ จำนวนหนึ่งเท่านั้นที่มีความสามารถและอุทิศตนเป็นครูอาจารย์ ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปศึกษาให้แก่เด็กได้ผู้สอนศิลปในระดับนี้จึงจะต้องเป็นบุคคลอีกประเภทหนึ่งที่มีความรักในศิลป ได้รับการศึกษาและฝึกฝนทางด้านศิลปศึกษาและมีความชัดเจนในการสอนโดยตรง จึงจะเป็นการเติมช่องว่างของการศึกษาศิลปะระหว่างประชาชนและศิลปกรรมได้

การศึกษาวิจิตรศิลป์ในระดับมหาวิทยาลัยนั้น นอกจากจะมีหน้าที่ผลิตบัณฑิตผู้สร้างสรรค์ศิลป์แล้ว ก็อาจมีส่วนช่วยเหลือสังคมในด้านอื่นอีกเช่น การจัดทำตำราการเรียนการสอนศิลปที่ถูกต้องออกเผยแพร่ จัดทำเอกสารเพื่อให้ครูอาจารย์ที่อยู่ห่างไกลได้ทราบถึงข่าวคราวความเคลื่อนไหวและความรู้ใหม่ในวงการศิลป นอกนั้นยังอาจจัดให้มีการบรรยายเกี่ยวกับศิลป มีการเปิดสัมมนาขึ้นในแวดวงศิลปินด้วยกันและในระดับผู้สอนศิลป

สำหรับการศึกษาศิลปชั้นสูงในระดับมหาวิทยาลัยนั้น คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์มีความมุ่งมั่นจะให้นักศึกษาที่จบการศึกษายออกไป มีความสามารถในการประกอบอาชีพได้โดยการทำงานศิลปตลอดไป ซึ่งความมุ่งมั่นนี้ยังไม่อาจสัมฤทธิ์ผลได้เต็มที่นัก เพราะเหตุที่นักศึกษาเมื่อจบออกไปแล้วจะต้องพบกับปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบของชีวิตอีกมากมาย ดังปัญหาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นซึ่งเชื่อมโยงมาสู่ปัญหาในเรื่องอาชีพที่นักศึกษาต้องการ

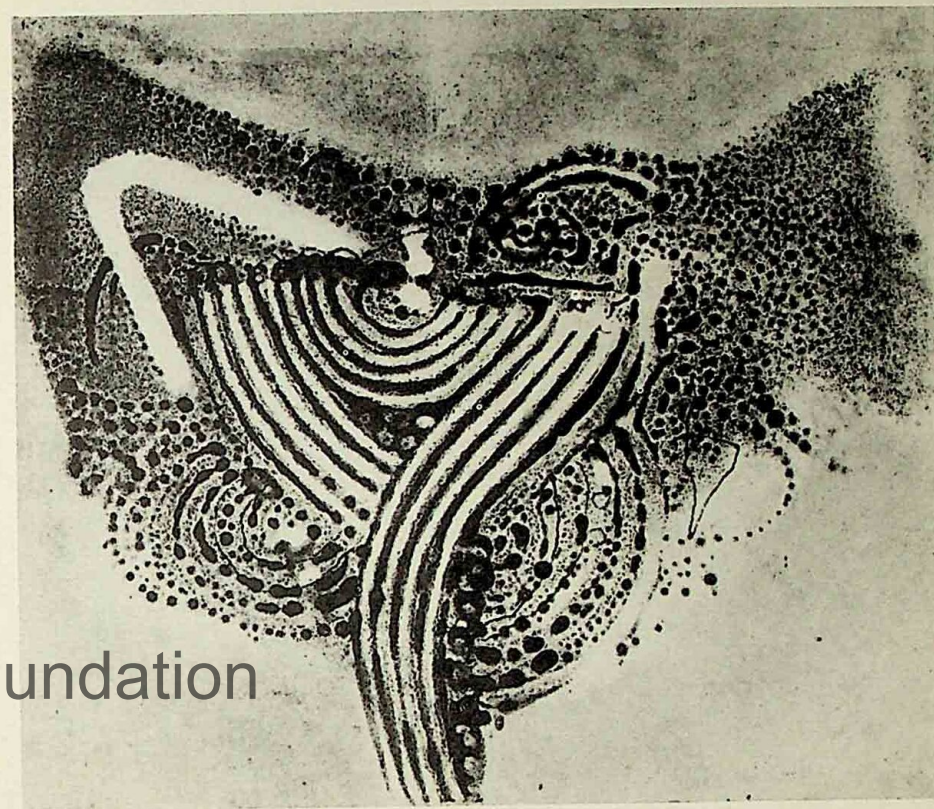
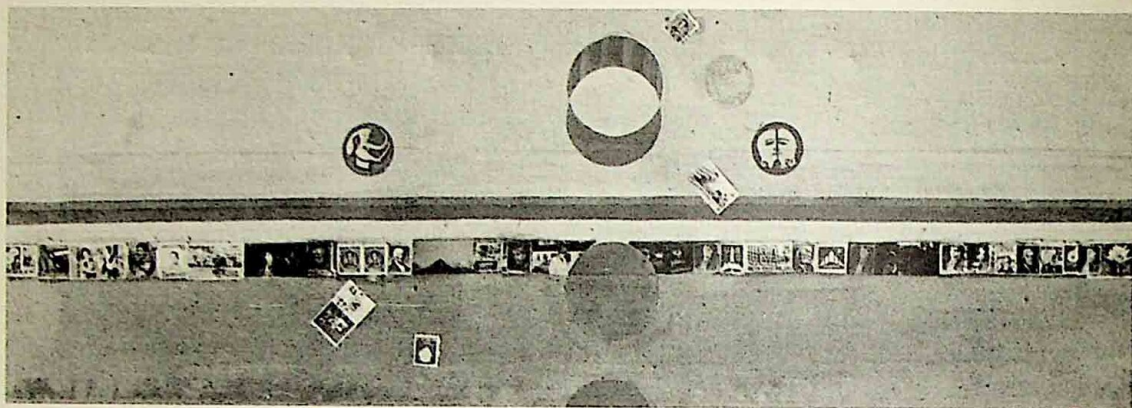
ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า สิ่งจำเป็นที่สุดที่สังคมเราต้องการก็คือ การเสียดสของบุคคลจากทุก ๆ วงการ รัฐบาลจะต้องให้ความช่วยเหลือในการเสริมสร้างอุปกรณ์การเรียนรู้อศิลปแก่ประชาชน เช่นการจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ศิลปทางทัศนศิลป์ การวางแผนการศึกษาศิลปที่ถูกต้อง การผลิตครูผู้มีความรู้ทางศิลปศึกษาโดยตรง ผู้ที่เป็นครูอาจารย์จะต้องอุทิศตนเพื่อการสอน เผยแพร่ข่าวสารทางศิลป สร้างความเข้าใจในศิลปต่อประชาชนอย่างจริงจัง

และท้ายที่สุด นักศึกษาศิลป ศิลปิน จะต้องอุทิศตนให้กับการสร้างสรรคงานศิลป โดยตั้งปณิธานไว้ว่าจะต้องสร้างสรรคงานศิลปอยู่ตลอดไป แม้จะต้องสูญเสียความสุขสบายของตนเองลงไปบ้าง ความก้าวหน้าและความมั่นคงในวงการศิลปของเรา จึงจะยังพอมืออยู่ต่อไปได้ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ประเทศที่ยากจนหรือกำลังพัฒนานั้น นอกเหนือจากการให้ประชาชนมีการกินดี อยู่ดีแล้ว ก็หน้าที่รัฐบาลจะพัฒนาศิลป ซึ่งเป็นผลผลิตของความเจริญทางด้านจิตใจของชาติให้ก้าวหน้าไปพร้อมกัน

เข็มรัตน์ กองสุข
Khemrat Gongsook

1 สลักหิน
Stone Carving สลักหิน 80 ซม.
2 สลักหิน
Stone Carving สลักหิน 100 ซม.

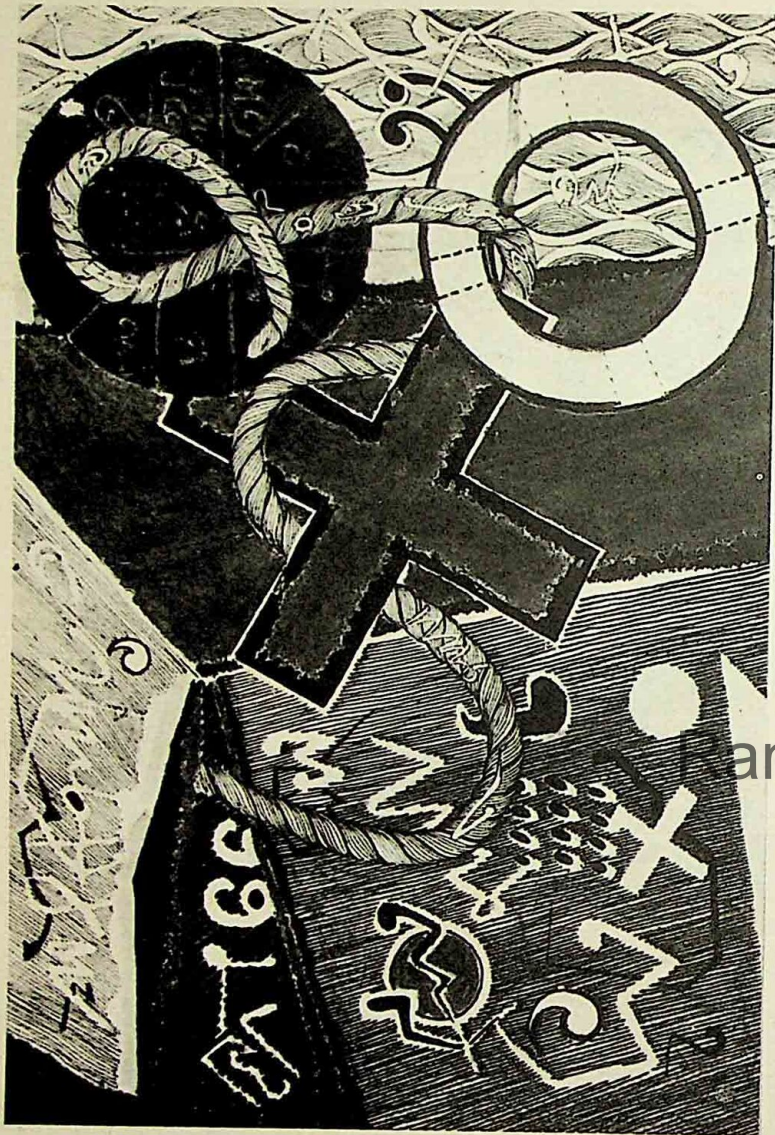
Rama IX Art Museum Foundation

แจนนีซ วงศ์สุวรรณ
Janice Minion Wongsurawat

3 ขอบฟ้า
Horizon Collage 99 x 36 ซม.

ชลูด นิ่มเสมอ
Chalood Nimsamer

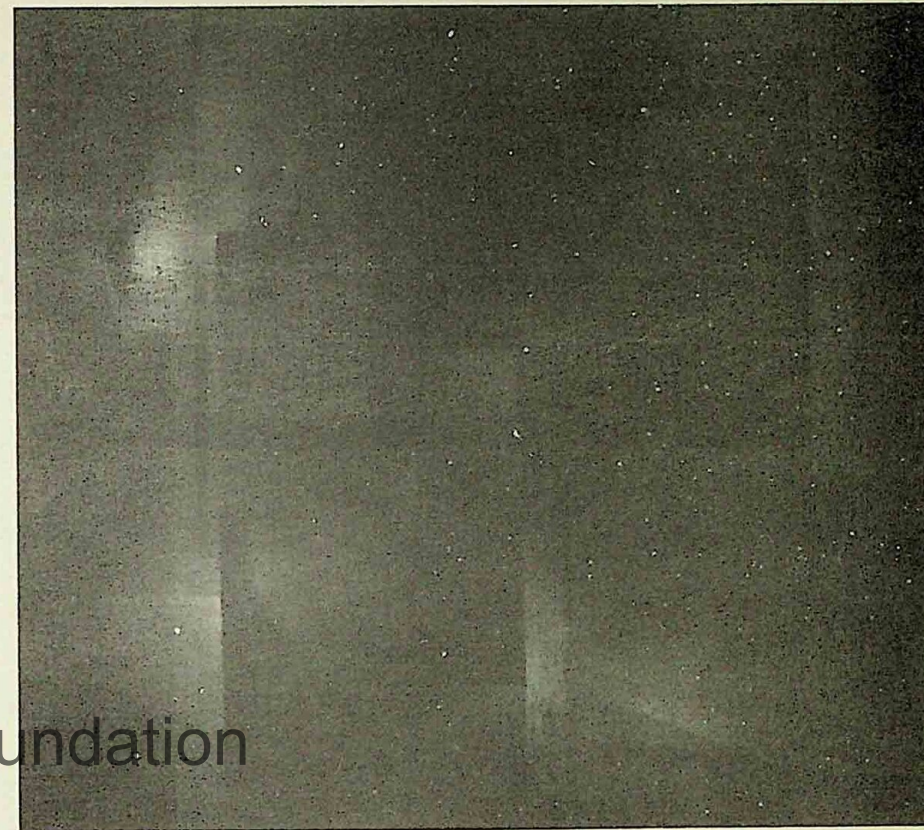
4 ภาพพิมพ์ 12/2509
Print 12/1966 Collograph 71½ x 48 ซม.
5 จารึก
Telling Stone Collograph 75½ x 61 ซม.
6 ภาพพิมพ์ 1/2509
Print 1/1966 Collograph 75½ x 65 ซม.
7 ภาพพิมพ์ 3/2509
Print 3/1966 Collograph 74 x 63 ซม.

ทวน ธีระพิพิตร
Tuan Trirapichit

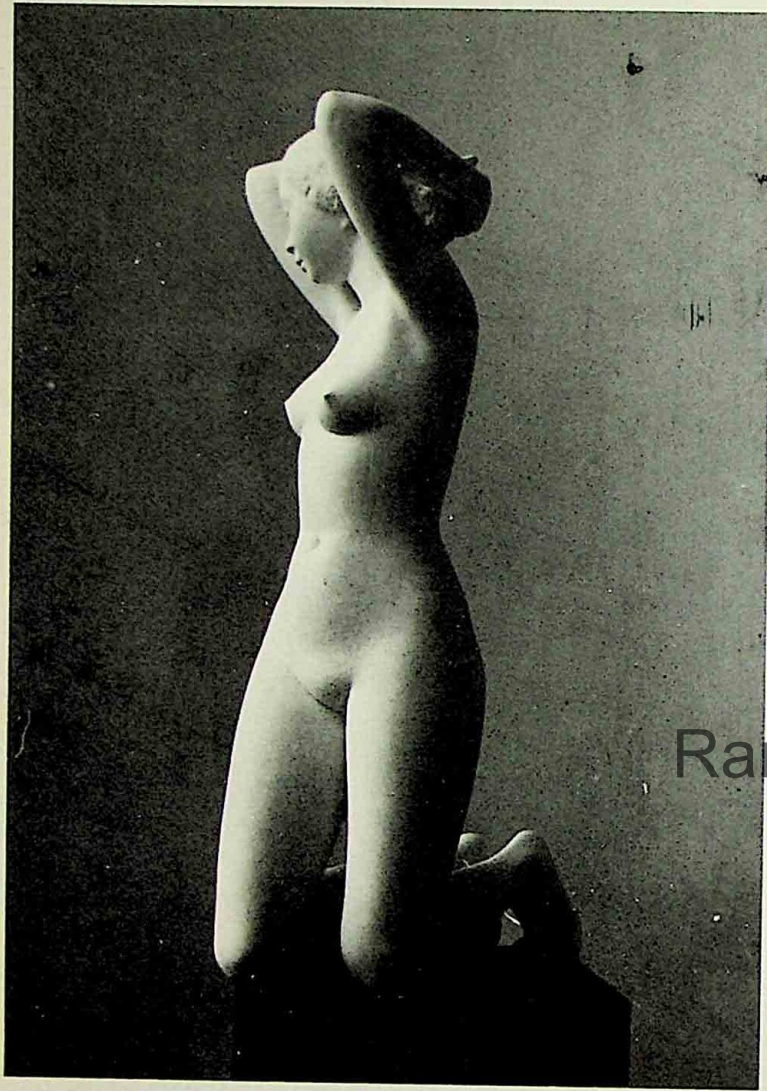
- 8 องค์ประกอบ 2519 หมายเลข 1
Composition 1976 No. 1 แกะไม้, อะครายติก 120 x 180 ซม.
- 9 องค์ประกอบ 2519 หมายเลข 2
Composition 1976 No. 2 แกะไม้, อะครายติก 120 x 75 ซม.

Kama IX Art Museum Foundation

นพพงษ์ สัจจิวิโส
Noppong Sujjawiso

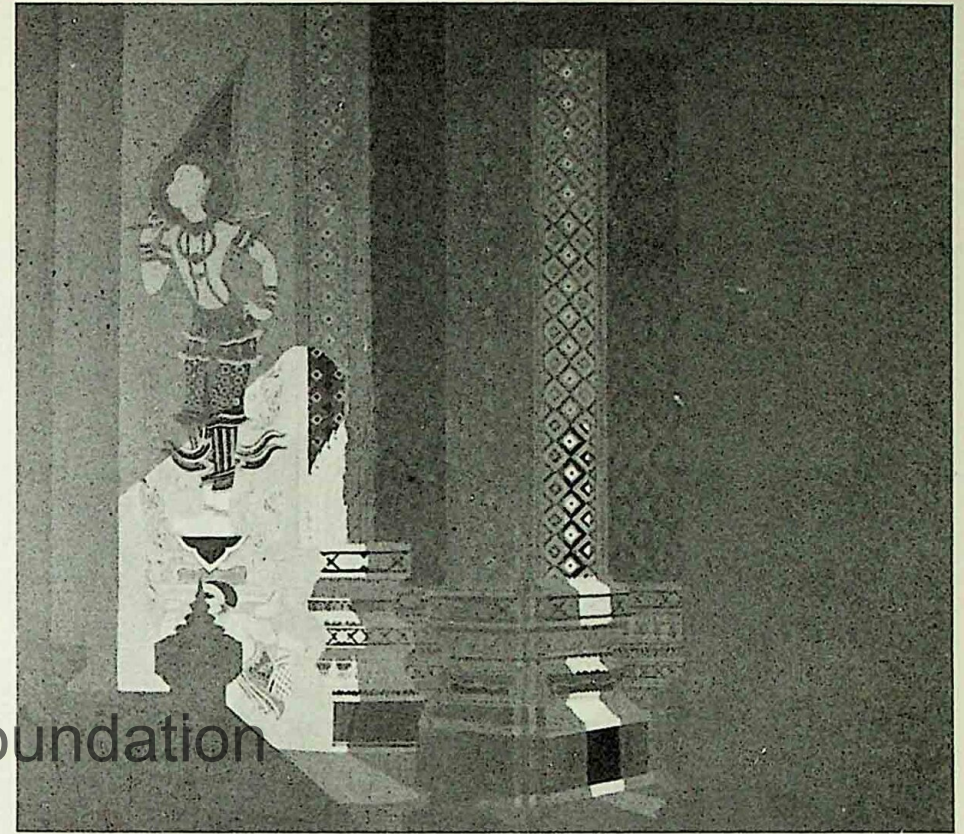
- 10 จิตรกรรมตอนเย็น
Evening Painting สีนํ้ามัน 137 x 127 ซม.
- 11 จิตรกรรม หมายเลข 1
Painting No. 1 สีนํ้ามัน 121 x 121 ซม.
- 12 จิตรกรรม หมายเลข 2
Painting No. 2 สีนํ้ามัน 100 x 179 ซม.

นนทิวรรณ จันทนะผะลิน
Nonthivath Chandhanaphalin

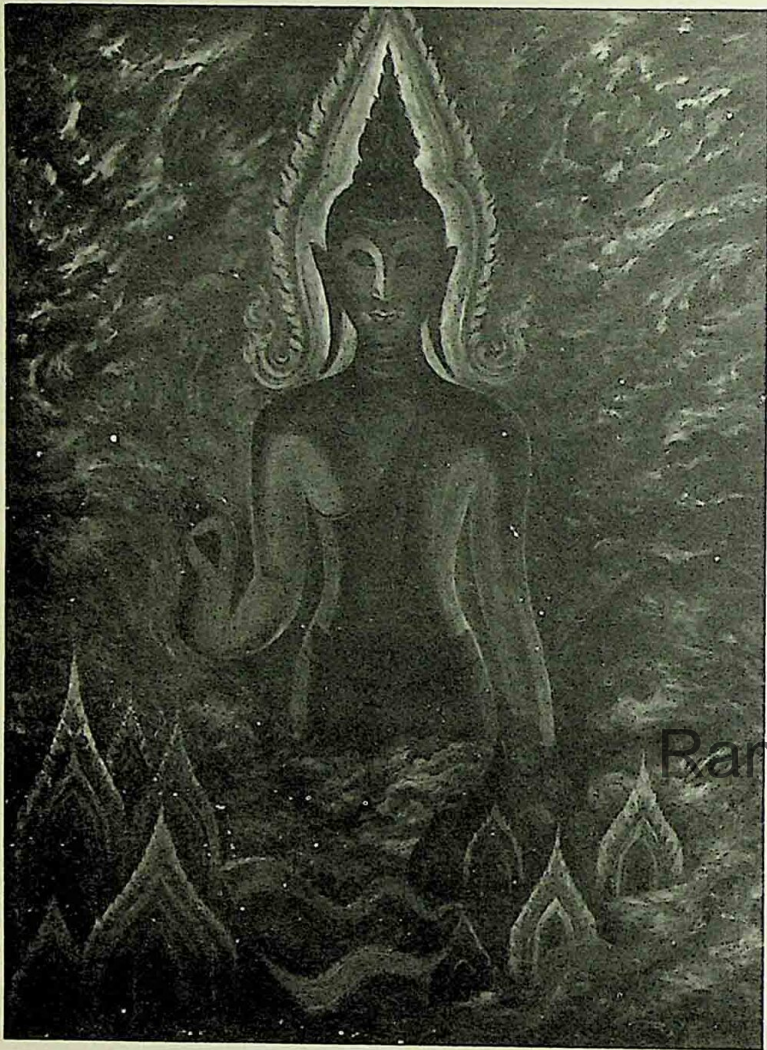
- 13 ผู้หญิง
Nude ปลาสเตอร์ 120 ซม.
- 14 สกการะ
Adoration ปลาสเตอร์ 70 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

ปรีชา เถาทอง
Preecha Thaothong

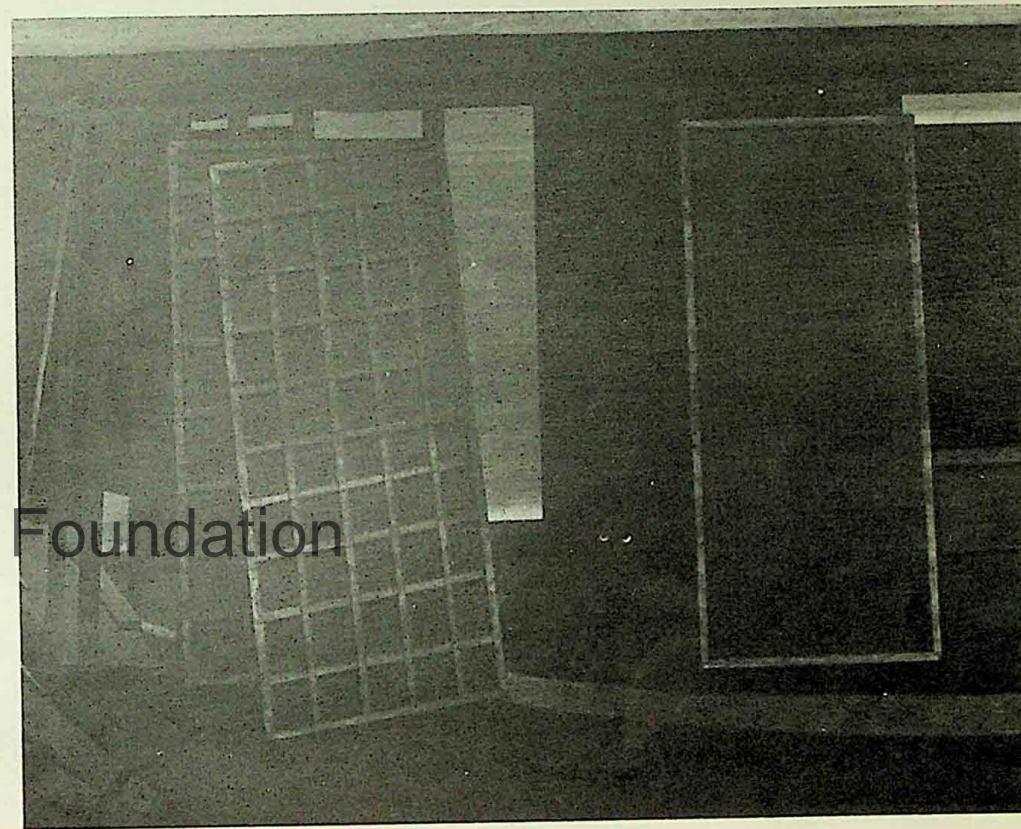
- 15 สี, พื้นผิวในแสงและเงา
Color, Texture in Light and Shade สีนํ้ามัน, อะครายลิก 123 x 137 ซม.
- 16 จังหวะในแสง
Rythm in Light สีนํ้ามัน, อะครายลิก 125 x 150 ซม.
- 17 ความสัมพันธ์ของแสงและเงา
Harmony in Light and Shade สีนํ้ามัน, อะครายลิก 125 x 150 ซม.

ประทีป สว่างสุข
Pratheep Sawangsook

- 18 คับกิเลส
Extinguishing Desires สีนํ้ามัน 90 × 120 ซม.
- 19 รอยพระพุทธรูป
The Foot of The Buddha สีนํ้ามัน 90 × 120 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

พงษ์ เซ่งกิ่ง
Phong Senging

- 20 ชีวิตในเรือหมายเลข 2
Life in a Boat No. 2 สีนํ้ามัน 135 × 105 ซม.
- 21 ชีวิตในเรือหมายเลข 3
Life in a Boat No. 3 สีนํ้ามัน 120 × 120 ซม.
- 22 ชีวิตในเรือหมายเลข 4
Life in a Boat No. 4 สีนํ้ามัน 130 × 110 ซม.